

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา

1.1.3 เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้

1.1.4 เพื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา

1.1.5 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้

1.1.6 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ 3 สถาบัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 480 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างระหว่างวันที่ 15 – 30 กันยายน 2554 โดยวิธีแจกแบบสอบถามด้วยตนเองและรอรับกลับคืน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนทั้งสิ้น 480 ชุด การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมคำนวณสำเร็จ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ F-test เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Student Neuman-Keul's Method (S-N-K Method)

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตใช้ส่วนตัว มีอีเมลแอดเดรส ไม่มีโฮมเพจส่วนตัว มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 1 – 3 ปี มีความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตคือใช้ทุกวัน ใช้มากกว่า 2 ชั่วโมง นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสังคมออนไลน์ www.facebook.com มีประสบการณ์การเรียนรู้วิธีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยสอบถามผู้รู้/ศึกษาจากเพื่อน สถานที่ที่ใช้ อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือศูนย์อินเทอร์เน็ตที่ทางสถาบันการศึกษาจัดให้บริการ

1.3.2 การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตและเปรียบเทียบการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา ของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกในแต่ละบริการพบว่า บริการที่นักศึกษาเข้าใช้สูงสุดคือ บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ รองลงมาคือบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ บริการสนทนาออนไลน์ และบริการกระดานข่าว ตามลำดับ

เปรียบเทียบการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาจำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษาและชั้นปีการศึกษา พบว่า

1) **นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน** มีการใช้บริการต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีการใช้มากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายบริการพบว่านักศึกษาชายมีการใช้บริการสนทนาออนไลน์ และบริการกระดานข่าว มากกว่านักศึกษาหญิง

2) นักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกัน มีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่มีการใช้มากกว่า นักศึกษาวิทยาลัยตาปี เมื่อพิจารณาเป็นรายบริการพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มีการใช้บริการสนทนาออนไลน์ มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยตาปี นักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ มีการใช้บริการกระดานข่าว มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยตาปี

3) นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 3 และ 4 มีการใช้มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายบริการพบว่า (1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวม การใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และบริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล มากกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (2) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีที่ 4 มีการใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการใช้บริการกระดานข่าว มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และ ปีที่ 4

1.3.3 วัตถุประสงค์การให้บริการบนอินเทอร์เน็ตและเปรียบเทียบวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้สูงสุด คือเพื่อใช้เป็น ส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน รองลงมาคือ เพื่อรับส่งจดหมายกับเพื่อน บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้สูงสุด คือเพื่อดาวน์โหลดข้อมูลทางวิชาการ เช่น คัดลอกไฟล์ นำมาใช้ในการทำรายงาน รองลงมาคือ เพื่อดาวน์โหลดแฟ้มประเภทบันเทิงคือเพลง บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้สูงสุด คือเพื่อใช้งานกลุ่มเว็บไซต์ที่ให้บริการสังคมออนไลน์ เช่น Hi5, Facebook, Twitter รองลงมาคือ เพื่อสืบค้นข้อมูลทางการศึกษาและค้นคว้าข้อมูล บริการสนทนาออนไลน์ วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้สูงสุด คือเพื่อสนทนาหาเพื่อน รองลงมาคือเพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับเพื่อน บริการกระดานข่าว วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้สูงสุด คือ เพื่อเข้าไปอ่านประเด็นโต้ตอบกันที่น่าสนใจ รองลงมาคือ เพื่อตรวจสอบคำถามที่มีผู้ถามบ่อย ๆ

เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การให้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษาที่เพศต่างกัน มีวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์การใช้บริการสูงกว่านักศึกษาหญิง

2) **นักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกัน** มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยตาปี

3) **นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีการศึกษาต่างกัน** มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

1.3.4 ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตและเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของ

นักศึกษา จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกปัญหาการใช้ในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาด้านสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตจากศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตที่ทางมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยจัดให้ อยู่ในระดับปานกลาง และ ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตจากห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย/วิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา และชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1) **นักศึกษาที่เพศต่างกัน** ประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาหญิงประสบปัญหาสูงกว่านักศึกษาชาย เมื่อพิจารณาปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตรายด้านพบว่าแตกต่างกันทั้งสามด้าน คือ นักศึกษาหญิงประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตในการใช้จากศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตที่ทางมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยจัดให้ จากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยและในด้านปัญหาด้านสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาชาย

2) **นักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกัน** ประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาวิทยาลัยตาปีประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างเพียงด้านเดียวคือ นักศึกษาวิทยาลัยตาปีประสบปัญหาด้านสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่และนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

3) **นักศึกษาที่ชั้นปีการศึกษาต่างกัน** ประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างเพียง

ด้านเดียวคือ ด้านสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ประสบปัญหาด้านสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

2.1 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ใช้อินเทอร์เน็ต 1-3 ปี ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวันและใช้มากกว่า 2 ชั่วโมง สำหรับสาเหตุที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตทุกวันอาจเป็นเพราะว่าอินเทอร์เน็ตสามารถค้นหาข้อมูลได้จากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลก อีกทั้งข้อมูลมีความทันสมัย และสามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตจึงมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของนักศึกษามากขึ้น สามารถใช้ติดต่อสื่อสารและเชื่อมโยงไปยังแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัคมน์ สังข์ทอง และคณะ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 2 ปี มีความถี่ในการใช้ 23 ครั้งต่อเดือน เวลาเฉลี่ยในการใช้ 3.5 ชั่วโมงต่อครั้ง และยังสอดคล้องกับวิจัยของ คัดลี, คัมบา และคานามาดี (2010) ซึ่งพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน

นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนรู้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่โดยสอบถามจากผู้รู้ และศึกษาจากเพื่อน สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ นักศึกษาใช้ที่ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตที่ทางสถาบันการศึกษาจัดไว้ให้ และส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสังคมออนไลน์ www.facebook.com ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 1-4 อยู่ในช่วงที่ต้องการเรียนรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และเพื่อนมีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกใช้เว็บไซต์ต่าง ๆ ส่วนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัคมน์ สังข์ทอง และคณะ (2551) งานวิจัยของ สะอาด ไปล์โสภณ (2552) ซึ่งพบว่า นักศึกษาเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตและรู้จักเว็บไซต์ที่ต้องการค้นหาจากคำแนะนำของเพื่อน ส่วนสถานที่ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือศูนย์อินเทอร์เน็ตที่ทางสถาบันการศึกษาจัดให้บริการ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะศูนย์อินเทอร์เน็ตที่สถาบันจัดให้บริการเปิดให้บริการทั้งวัน และในบางกรณีจะเปิดให้บริการนอกเวลาทำการด้วย ทำให้นักศึกษาสามารถใช้บริการได้นานเท่าที่ต้องการ โดยไม่ต้องเสียค่าบริการใด ๆ และการใช้บริการเป็นบริการที่ง่ายและสะดวก เพียงแก่นักศึกษาแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาแก่เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการก็สามารถใช้บริการได้ กอปรกับศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตมีจำนวนเครื่องที่ค่อนข้างมาก แม้จะเข้าไปบ้าง แต่ก็สามารถให้บริการนักศึกษาได้เพียงพอในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรยุทธ ชูดีมารังสรรค์ (2546) และงานวิจัยของสะอาด ไปล์โสภณ

(2552) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิวารัจ (2007) และงานวิจัยของกัตลี คัมบา และคานามาจิ (2010) ที่มีผลการวิจัยตรงกันว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่สถาบันการศึกษา เช่น ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และห้องสมุด

2.2 การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ในระดับมาก บริการที่นักศึกษาเข้าใช้มากที่สุดคือ บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริการเว็ลด์ไวด์เว็บเป็นบริการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน มีการสื่อสารข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตหลายรูปแบบ ทั้งข้อมูลข่าวสาร ภาพกราฟิก และระบบมัลติมีเดีย รวมทั้งความสามารถในการโต้ตอบระหว่างผู้ใช้บริการได้ ข้อมูลสารสนเทศมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ซึ่งนักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จงกล พิชิตธนปัญญา (2549) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนาซาน (2007) และงานวิจัยของอันสาร์ และกุแลม (2008) ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บ มากที่สุด โดยใช้ในการค้นหาสารสนเทศเพื่อใช้ในการประกอบการเรียนการสอนและนักศึกษาส่วนใหญ่ชอบค้นหาข้อมูลจากเซิร์ช เอ็นจิน คือ กูเกิล (Google) นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการค้นหาข้อมูลจากกูเกิล (Google) จะได้สารสนเทศมากกว่าเซิร์ช เอ็นจิน อื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีจุดเชื่อมโยงไปยังแหล่งสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมากกว่าด้วย

2.3 เปรียบเทียบการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปรเพศ

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาหญิงซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในทางจิตวิทยาระบุว่าเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ซึ่งเกิดจากวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของแต่ละเพศแตกต่างกัน โดยที่เพศชายมักมีพฤติกรรมชอบเรียนรู้ ชอบคิด รักสนุก และชอบต่อสู้ (มุกดา ศรีรงค์ 2530 : 103) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงอาจส่งผลให้นักศึกษาชายมีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษาหญิง แต่แตกต่างไปจากงานวิจัยของจำเนียร ดวงศรีแก้ว (2551) ที่ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 เปรียบเทียบการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปร

สถาบันการศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกันมีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษามหาวิทยาลัยขนาดใหญ่มีการใช้มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยตาปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะแต่ละสถาบันการศึกษามีนโยบายส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน จากการสัมภาษณ์ (จิตรา แก้ว

ทงนค์ 2556 : สัมภาษณ์) ให้ข้อมูลว่า มหาวิทยาลัยหาดใหญ่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนมาแล้วกว่า 15 ปี โดยได้จัดระบบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้าทันสมัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อก้าวสู่การเป็น E-University ที่สมบรูณ์มหาวิทยาลัยได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้บริการแก่นักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และห้องปฏิบัติการอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาค้นคว้า นอกห้องเรียนและการเรียนรู้ ซึ่งในปัจจุบันมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการทั้งหมด 177 เครื่อง พร้อมเครื่องพิมพ์ นอกจากนี้ได้มีจัดบริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย (Wireless LAN) ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษานำเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพามาใช้ได้ด้วย นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ (เขวภรณ์ คำมี 2556 : สัมภาษณ์) พบว่าวิทยาลัยดาปีมีจำนวนเครื่องที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่น้อยโดยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักศึกษานอกเวลาเรียนเพียง 50 เครื่องเท่านั้น จึงทำให้อาจไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ในการศึกษาค้นคว้านอกเวลาเรียน จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่มีการใช้มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยดาปี

2.5 เปรียบเทียบการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปรชั้นปีการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันมีการใช้บริการต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มีการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตมากกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจำเริญ ดวงศรีแก้ว (2551) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนัคน สัจจทอง และคณะ (2551) ที่ผลการวิจัยตรงกันว่า นักศึกษาที่ศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันมีความแตกต่างกันออกไปตามพัฒนาการของวัยและสภาพแวดล้อม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาใหม่ที่เข้าเรียนระดับอุดมศึกษา จะมีความกระตือรือร้นและสนใจในสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในสภาพแวดล้อมใหม่มีการปรับตัวรูปแบบการเรียนจากที่เคยเรียนภายในชั้นเรียนเป็นหลัก ไปเป็นศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียนมากขึ้นจึงจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลมากขึ้น ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เป็นนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาจึงต้องตั้งใจและขยันเรียนให้มากขึ้น อีกทั้งยังต้องทำรายงาน การทำโครงการวิจัย หรือปริญญานิพนธ์ จึงจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นช่องทางหาความรู้ต่าง ๆ มาสนับสนุนในการเรียน หรือทำการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์เพื่อส่งการบ้านรายงาน ถามข้อสงสัยต่าง ๆ ตลอดจนใช้อีเมลเพื่อรับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาและข้อมูลต่าง ๆ กับทางมหาวิทยาลัย แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ได้รับประสบการณ์ในรั้วมหาวิทยาลัยมาเพียง 1 ปี จึงมีขีดจำกัดต่อการแสดงออกในด้านต่าง ๆ หรือไม่อาจเป็นเพราะตนเองยังไม่แน่ใจว่า

ขอบรูปแบบการใช้ชีวิตในลักษณะใด จึงไม่มีการแสดงออกให้เห็นเด่นชัด ดังที่อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่นักศึกษามักจะไม่พอใจมหาวิทยาลัย บางกรณี นักศึกษาจะมีความเบื่อและรู้สึกเฉย ๆ ไม่ยินดียินร้ายต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะเกิดความรู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง ตนเองเป็นคนขาดความรับผิดชอบ ทางออกของนักศึกษาคือ การริเริ่ม สร้างเสริมความเป็นแบบแผนของกลุ่มย่อยขึ้นมาเป็นวัฒนธรรมกลุ่มเพื่อน (peer culture)

2.6 วัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต นักศึกษาส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการเว็บไซต์ไว้เพื่อใช้งานกลุ่มเว็บไซต์ที่ให้บริการสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Hi5 Twitter มากที่สุด จากการสัมภาษณ์ (หทัยชนก เดชอริย 2556 : สัมภาษณ์) ให้ความคิดเห็นว่า นักศึกษาให้ความสนใจเครือข่ายสังคมออนไลน์เพราะเว็บไซต์ประเภทนี้จะมุ่งเน้นในการสร้างเครือข่ายหรือความสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มคนที่มีความสนใจหรือมีกิจกรรมร่วมกันโดยนักศึกษาสามารถ แชท ส่งข้อความ ส่งอีเมล วิดีทัศน์ เพลง อัฟโหลดรูป บล็อก นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เครือข่ายในด้านการเรียนการสอนโดยมีการแบ่งปันข้อมูลความรู้ เผยแพร่ผลงานในลักษณะเว็บไซต์ต่าง ๆ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายในการทำธุรกิจร่วมกันได้ ซึ่งแตกต่างจากผลงานวิจัยของ จงกล พิชิตธนปัญญา (2549) งานวิจัยของนาซาน (2007) และงานวิจัยของอันสาร์ และกูแลม (2008) ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการเว็บไซต์ไว้เพื่อใช้ในการค้นหาสารสนเทศเพื่อใช้ในการประกอบการเรียนการสอนและนักศึกษาส่วนใหญ่ชอบค้นหาข้อมูลจาก เซิร์ช เอ็นจิน คือ กูเกิล (Google) นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการค้นหาข้อมูลจากกูเกิล (Google) จะได้สารสนเทศมากกว่า เซิร์ช เอ็นจิน อื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีจุดเชื่อมโยงไปยังแหล่งสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมากกว่าด้วย

2.7 เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปรเพศ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เพศต่างกันมีวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บทบาทและกิจกรรมของแต่ละเพศไม่เหมือนกัน นักศึกษาชายอาจมีความต้องการในเรื่องของการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มากกว่านักศึกษาหญิง เช่น การดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ต่าง ๆ มาใช้ ดาวน์โหลดเพลง ดาวน์โหลด เกมสัมาเล่น กิจกรรมดังกล่าวจะต้องเข้าใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตบ่อย ซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาหญิง ส่วนใหญ่ใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล เพื่ออัฟโหลดข้อมูลของตนเองเข้าสู่เว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ดังที่ศูนย์อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2551) ได้ทำการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2550 พบว่า การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตแยกตามเพศนั้น เพศหญิงใช้ประโยชน์จากการ

ค้นคว้าหาข้อมูล ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสนทนา มากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายจะใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าว เล่นเกม เว็บบอร์ด ดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ ชมสินค้า ดาวน์โหลดเพลง ดาวน์โหลดเกม อัปโหลดข้อมูล มากกว่าเพศหญิง

2.8 เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ตามตัวแปรสถาบันการศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกันมีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการต่าง ๆ บน อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยตาปีที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะแต่ละสถาบันการศึกษามีนโยบายการให้บริการอินเทอร์เน็ตไม่เหมือนกัน จึงทำให้นักศึกษาแต่ละสถาบันมีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยเฉพาะวิทยาลัยตาปีในปีการศึกษา 2554 วิทยาลัยตาปีมีการปรับเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัยตาปี ทำให้วิทยาลัยต้องปรับรูปแบบการเรียนการสอนโดยที่นักศึกษาบางส่วนต้องเรียนที่พื้นที่ตั้งใหม่ ณ วิทยาเขตพุนพิน (กาญจนา ทองบัว 2556 : สัมภาษณ์)

2.9 เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ตามตัวแปรชั้นปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีการศึกษาต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการต่าง ๆ สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาใหม่ที่เปลี่ยนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ทำให้รูปแบบการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องปรับเปลี่ยนไปด้วย โดยรูปแบบการเรียนมีความหลากหลายทั้งภายในชั้นเรียนและภายนอกชั้นเรียน ดังนั้นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จึงต้องศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียนมากขึ้น ในขณะที่การเรียนในระดับมัธยมศึกษาจะเน้นการเรียนภายในชั้นเรียนเป็นหลัก กอรปกับเมื่อแรกเข้ามาวิทยาลัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เปรียบเสมือนโลกใบใหม่ที่กว้างขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พร้อมเอื้ออำนวยความสะดวกการเรียนรู้ของนักศึกษาใหม่ ส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคณะทำงานฝ่ายวิชาการ โครงการบัณฑิตยุคใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การปรับพฤติกรรมทางการใช้ชีวิตของนักศึกษาใหม่เมื่อแรกเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาถือได้ว่าเป็นชุมพลความรู้ที่ยิ่งใหญ่ แหล่งความรู้มากมายให้นักศึกษาได้แสวงหาเพื่อการเรียนรู้ ในยุคปฏิรูปการเรียนรู้จึงไม่ได้อยู่เพียงที่ครู อาจารย์ หรือตำราเรียน เหมือนดังเช่นในอดีต ครู อาจารย์จะเป็นเพียงกลไกหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ซึ่งนักศึกษาต้องปรับเปลี่ยนท่าที

การเรียนรู้จากเดิมที่เคยพึ่งพาความรู้จาก อาจารย์ ตำราเรียน และห้องสมุดเป็นหลัก ไปเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งการเรียนรู้ทั่วโลกผ่านระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายอื่น

2.10 ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตผลการวิจัยพบว่านักศึกษาประสบปัญหาด้าน

สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด โดยปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารและการแสวงหาข้อมูล ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษายังขาดทักษะด้านภาษาอังกฤษเนื่องจากในหลักสูตรการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจเน้นเนื้อหาวิชาเฉพาะมากกว่าวิชาพื้นฐานทางด้านภาษา จึงเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการใช้อินเทอร์เน็ตดังนั้นทางสถาบันการศึกษาควรมีการส่งเสริมสนับสนุนในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพราะหากนักศึกษามีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยจะเสียเปรียบในการเข้าถึงสารสนเทศต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรุทธ ชุติมารังสรรค์ (2546) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาคือนักศึกษาไม่สามารถเข้าใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลาที่ต้องการ ขาดการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารและการแสวงหาข้อมูล

2.11 เปรียบเทียบความปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปรเพศ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่นักศึกษาหญิงประสบปัญหาลงกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความรู้พื้นฐาน ทักษะการใช้อินเทอร์เน็ตไม่เท่ากัน ดังที่จิราภา เต็งไธรัตน์ และคณะ (2542 : 58) ได้กล่าวไว้ว่าโดยพฤติกรรมแล้วเพศชายเป็นเพศที่เปิดเผย ว่องไวและมีความกระตือรือร้น มีกำลังความสามารถ มีกำลังความคิด มีความแข่งขันในกิจกรรมต่าง ๆ และมีแรงกระตุ้น ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้นักศึกษาชายมีทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่ว่าจะเป็นด้านฮาร์ดแวร์หรือซอฟต์แวร์มากกว่านักศึกษาหญิง จึงส่งผลให้นักศึกษาหญิงประสบปัญหาในการใช้มากกว่านักศึกษาชาย

2.12 เปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปรสถาบันการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกัน ประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาวิทยาลัยตาปีประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาแต่ละสถาบัน มีสภาพการใช้อินเทอร์เน็ต และมีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน นโยบายในการใช้อินเทอร์เน็ตของแต่ละสถาบันการศึกษาไม่เหมือนกัน อีกทั้งในปีการศึกษา 2554 วิทยาลัยตาปีมีการปรับเปลี่ยนจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยตาปี ทำให้วิทยาลัยต้องปรับรูปแบบการเรียนการสอน โดยที่นักศึกษาบางส่วนต้องเรียนที่พื้นที่ตั้งใหม่ ณ วิทยา

เขตพุนพิน ในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายวิทยาลัยใช้โครงสร้างทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่เดิม โดยการเชื่อมต่อระบบจากพื้นที่ดั้งเดิมไปยังวิทยาเขตพุนพินทำให้ในบางครั้งระบบสัญญาณไม่มีความเสถียรส่งผลให้ไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (เขาวภา คำมี 2556 : สัมภาษณ์) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักศึกษาวิทยาลัยตาปีประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

2.13 เปรียบเทียบความปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามตัวแปรชั้นปี

การศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความรู้ความสามารถและทักษะความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งสถาบันการศึกษามีการจัดการสอนการใช้อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น และมีการชี้แจงกฎระเบียบ ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักศึกษาเมื่อเข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 จึงทำให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน มีพื้นฐานในการใช้อินเทอร์เน็ต และทราบถึงระเบียบการให้บริการ ทำให้ไม่เกิดปัญหาในการใช้อินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสืบค้นข้อมูล ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต และวิธีการใช้บริการอินเทอร์เน็ต นอกจากนั้น การใช้อินเทอร์เน็ตยังเป็นที่ยอมรับแพร่หลาย อินเทอร์เน็ตจะมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารปัจจุบันและสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ผู้ใช้งานทราบการเปลี่ยนแปลงทุกวัน สารสนเทศที่เสนอบนอินเทอร์เน็ตจะมีหลากหลายรูปแบบเพื่อสนองความสนใจและความต้องการของผู้ใช้ทุกกลุ่ม (ทิมงานทรูปลูกปัญญา 2552) จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีการศึกษาต่างกันประสบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างไปจากงานวิจัยของ อรรถพล อุสายุพันธ์ (2549) งานวิจัยของ นัคมน์ สังข์ทอง และคณะ (2551) และงานวิจัยของ สะอาด ไปล์โสภณ (2552) ที่มีผลการวิจัยตรงกันว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันมีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตภาคใต้ ดังนี้

3.1 นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษในการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้การค้นหาข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษมีน้อย ดังนั้นทางสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษา

ได้มีการเพิ่มทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ควรมีการจัดฝึกอบรมทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอังกฤษบนอินเทอร์เน็ตให้กับนักศึกษาโดยเริ่มตั้งแต่การเข้าระบบอินเทอร์เน็ต การสืบค้นข้อมูล และการดาวน์โหลดข้อมูล เป็นต้น

3. 2 สถาบันการศึกษาควรปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วไม่ล่าช้า ดังนั้นในการเชื่อมต่อเครือข่ายควรมีการวางระบบต่อเชื่อมเครือข่ายที่มีความเร็วสูงโดยใช้บริการบริษัทที่มีการวางแผนระบบอย่างมืออาชีพ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3 สถาบันการศึกษาควรพัฒนาระบบป้องกันความปลอดภัยในเรื่องไวรัสคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น เพื่อความปลอดภัยจากไวรัสคอมพิวเตอร์ที่แพร่ระบาดในระบบเครือข่าย ทั้งจากทางอินเทอร์เน็ตหรือจากผู้ใช้งานเองโดยทำการติดตั้งระบบป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์แบบ Server/Client (แบบศูนย์รวม) ที่สามารถดูแลและจัดการในการอัปเดตข้อมูลไวรัส อัปเดตตัวโปรแกรม และการจัดการไวรัสคอมพิวเตอร์ที่เครื่องลูกข่าย

